

Evanghelia zilei de miercuri: Administratorii misterelor lui Dumnezeu

Comentariu la Evanghelia de miercuri din săptămâna a 29-a a Timpului de peste an: „Cine este administratorul credincios și înțelept pe care stăpânul îl pune peste servitorii săi?”.

Dumnezeu ne-a dăruit creația ca să o facem căminul nostru, unde să putem trăi ca o mare familie, familia fiilor lui Dumnezeu.

Evangelhie (Lc 12,39-48)

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi: „Să știți aceasta: dacă stăpânul casei ar ști ora la care vine hoțul, nu ar lăsa să i se spargă casa. Fiți și voi pregătiți pentru că Fiul Omului va veni la ora la care nu vă așteptați”.

Atunci Petru a zis: „Doamne, pentru noi spui parabola aceasta sau pentru toți?”

Domnul i-a spus: „Cine este administratorul credincios și înțelept pe care stăpânul îl pune peste servitorii săi ca să le dea porția de hrană la timpul potrivit? Fericit este servitorul acela pe care stăpânul său îl va găsi astfel atunci când se va întoarce! Adevărat vă spun că îl va pune peste toate bunurile sale. Dar dacă acel servitor spune în inima lui: «Stăpânul meu întârzie să vină» și începe să-i lovească pe servitori și servitoare, să mănânce, să bea și să

se îmbete, stăpânul servitorului aceluia va veni în ziua în care el nu se așteaptă și la ora pe care nu o știe, îl va pedepsi aspru și îi va face parte printre cei necredincioși. Acel slujitor care cunoaște voința stăpânului său, dar nu a pregătit și nu a făcut după voința lui, va primi multe lovituri; cel care nu a cunoscut, dar a făcut lucruri care merită lovituri, va primi puține; cui i s-a dat mult, mult i se va cere, iar cui i s-a încredințat mult, i se va cere și mai mult”.

Comentariu la Evanghelia

Evanghelia de astăzi, în continuarea celei de ieri, cuprinde celelalte două parabole care îndeamnă la veghere. Isus se adresează discipolilor Săi, învățându-i să aibă grijă de poporul lui Dumnezeu ce le-a fost încredințat.

El îi îndeamnă să trăiască după logica iubirii, a atenției, a tandreței, a vegherii.

Fiecare creștin este un administrator al misterelor lui Dumnezeu: al vieții pe care ne-a dăruit-o, al iubirii intratrinitare în care trăim – fiii lui Dumnezeu Tatăl în Fiul prin Duhul Sfânt –, al talentelor și capacităților cu care ne-a înzestrat, al persoanelor pe care ni le-a încredințat. Și nimeni nu ne poate înlocui în această sarcină.

Când uităm că toate aceste bunuri ne-au fost încredințate, când credem că le merităm și nu ne dăm seama de ce le avem, ajungem închiși în noi înșine, plini de mândriile noastre, de invidiile noastre, de ranchiunea noastră, de judecățile noastre critice. Și, atunci, nu doar că nu avem grijă, dar ajungem să-i maltratăm pe ceilalți, incapabili să-i privim cu privirea lui Cristos.

După cum remarcă Benedict al XVI-lea, această veghere înseamnă „pe de o parte, că omul să nu se închidă în momentul prezent, părăsindu-se lucrurilor tangibile, ci să-și înalțe privirea dincolo de momentanee și de urgentele sale. Se urmărește ca privirea să fie ațintită asupra lui Dumnezeu pentru a primi de la El criteriul și capacitatea de a acționa în mod drept. Pe de altă parte, vegherea înseamnă mai ales deschidere către bine, către adevăr, către Dumnezeu, în mijlocul unei lumi adesea de neexplicat și asediată de puterea răului. Înseamnă că omul să caute cu toate puterile și cu multă sobrietate să facă ceea ce este drept, să nu trăiască după poftele sale, ci după îndrumarea credinței”[1].

Isus vrea ca existența noastră să fie rodnică, ca să nu ne lăsăm păcăliți, pentru a primi cu recunoștință și plini de uimire toate comorile inimii Sale. Vrea să fim vigilenți pentru a

pune în slujba celorlalți talentele și capacitățile noastre, zâmbetul nostru, iertarea noastră, munca noastră zilnică, viața noastră de credință, speranță și iubire.

Cristos ne prezintă viața ca pe o misiune: a fi „mai presus de toată casa ca să dea porția de hrană la timpul potrivit”. Viața noastră este o misiune. Am venit pe pământ pentru ceva, sau mai degrabă, pentru cineva: pentru familiile noastre, prietenii noștri, colegii de muncă, vecinii noștri. De grija noastră depinde, în mare măsură, fericirea veșnică a acestor persoane.

[1] Joseph Ratzinger-Benedict al XVI-lea, *Isus din Nazaret II. De la intrarea în Ierusalim până la Înviere*.

Luis Cruz / Photo: Donna
Douglas Unsplash

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-de-miercuri-
administratorii-misterelor-lui-
dumnezeu/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-de-miercuri-administratorii-misterelor-lui-dumnezeu/) (27.10.2025)